

Rapport

Datum: 31 augustus 2005
Rapportnummer: 2005/253

Klacht

Verzoeker klaagt over het optreden van ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee jegens zijn Roemeense partner, mevrouw C., op 5 juni 2003 te Schiphol. Verzoeker klaagt er met name over dat de betrokken ambtenaren:

- aan zijn partner geen duidelijke informatie hebben verstrekt over de reden waarom zij geen toegang tot Nederland kreeg;
- aan zijn partner geen duidelijke informatie hebben verstrekt over de haar opgelegde verplichting zich tot haar vertrek per vliegtuig naar Roemenië op te houden in een haar daartoe aangewezen ruimte op Schiphol;
- zijn partner tijdens dit verblijf op Schiphol ondanks haar verzoeken daartoe urenlang niet in de gelegenheid hebben gesteld van het toilet gebruik te maken;
- zijn partner ondanks haar herhaalde verzoeken urenlang niets te drinken hebben gegeven;
- zijn partner niet in de gelegenheid hebben gesteld telefonisch contact met hem op te nemen.

Voorts klaagt verzoeker erover dat zijn partner enkele dagen na haar terugkeer in Roemenië van haar bagage, bestaande uit twee koffers, slechts één koffer half leeg terug heeft ontvangen.

Tenslotte klaagt verzoeker erover dat de Koninklijke Marechaussee zijn op 5 juni 2003 ingediende klacht tot het moment waarop hij zich tot de Nationale ombudsman wendde, niet heeft behandeld.

Beoordeling

Algemeen

Op 5 juni 2003 arriveerde verzoekers Roemeense partner om 20.30 uur (en niet om 15.30 uur zoals verzoeker meende) op Schiphol met de bedoeling hier bij verzoeker te verblijven. Zij meldde zich bij de doorlaatpost en toonde haar Roemeense paspoort zonder visum aan de twee dienstdoende ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee. Op grond van de diverse in- en uitreisstempels in het paspoort achtten de ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee toelatingsonderzoek noodzakelijk. Zij kwamen vervolgens tot de conclusie dat verzoekers partner de voor haar geldende vrije termijn van negentig dagen verblijf in Nederland al had gebruikt en dat zij niet beschikte over de vereiste machtiging tot voorlopig verblijf. Daarom werd haar de toegang tot Nederland geweigerd. Tijdens het

onderzoek nam verzoeker diverse keren telefonisch contact op met het Hoofd doorlaatpost, om daar te klagen over de manier waarop zijn partner werd behandeld. Verzoeker was daarbij geëmotioneerd. Verzoekers partner werd verplicht tot haar vertrek naar Roemenië in de internationale lounge van de luchthaven te blijven.

Nadat de ambtenaren de weigering tot toelating administratief hadden afgehandeld, begeleidden zij verzoekster bij het ophalen van haar bagage. Rond 22.30 uur kwam verzoekers partner aan in de internationale lounge van de luchthaven. Daar bleef ze tot haar vertrek op 6 juni 2003 per vliegtuig naar Roemenië.

I. Ten aanzien van de informatieverstrekking over de weigering van de toegang tot Nederland en over de verplichting zich op te houden in de internationale lounge.

Bevindingen

1. De ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee hebben op 5 juni 2003 verzoekers partner de toegang tot Nederland geweigerd omdat zij niet in het bezit was van een machtiging tot voorlopig verblijf. De reden van de weigering hebben zij haar in het Engels, de taal die zijzelf met hen en later ook met verzoeker sprak, meegedeeld. Daarbij hebben zij haar middels een in het Engels opgestelde folder gewezen op de mogelijkheid van het aanwenden van rechtsmiddelen. Verzoekers partner was verplicht Nederland onmiddellijk te verlaten met een vliegtuig van de vliegmaatschappij waarmee ze gekomen was (zie Achtergrond, onder 1.).
2. Na de toegangsweigering hebben de ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee verzoekers partner ook een beschikking uitgereikt waarin haar de verplichting werd opgelegd zich tot haar vertrek naar Roemenië op te houden in de internationale lounge van Schiphol (zie Achtergrond, onder 1.). Zij hebben de inhoud van deze beschikking eveneens in het Engels toegelicht. Daarnaast hebben zij ook telefonisch aan verzoeker zelf meegedeeld wat de reden voor de weigering was en hebben ze hem per fax informatie toegezonden.
3. Verzoeker klaagt erover dat de ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee zijn partner geen duidelijke informatie hebben verstrekt over de reden om haar op 5 juni 2003 de toegang tot Nederland te weigeren en over de haar opgelegde verplichting zich tot haar vertrek naar Roemenië op te houden in de internationale lounge op Schiphol.
4. In reactie op de klacht liet de minister van Defensie de Nationale ombudsman, onder verwijzing naar de reactie van de Bevelhebber van de Koninklijke Marechaussee van 14 januari 2003, weten de klacht op dit punt ongegrond te achten. De betrokken ambtenaren hadden verzoekers partner in het Engels te woord gestaan en de reden van de weigering toegelicht. Ook hadden ze haar een in het Engelse opgestelde folder uitgereikt met uitleg over de mogelijkheid tot het instellen van rechtsmiddelen. Tevens hadden zij verzoeker zelf

telefonisch uitleg gegeven over de reden van de weigering en de verplichting om tot het vertrek in de internationale lounge te verblijven; aldus de minister.

Beoordeling

5. Een vreemdeling kan de toegang tot Nederland worden geweigerd als hij niet over het benodigde visum beschikt (zie Achtergrond, onder 1.). Vreemdelingen met de Roemeense nationaliteit mogen zonder dat daarvoor een visum vereist is, gedurende 90 dagen in Nederland verblijven (zie Achtergrond, onder 3.). Aan de genoemde vrije termijn is de beperking gesteld dat de vreemdeling zich gedurende 90 dagen binnen een periode van zes maanden vrij binnen het Schengengebied kan bewegen. Indien de vreemdeling langer dan drie maanden in Nederland wenst te verblijven dient de vreemdeling te beschikken over een machtiging tot voorlopig verblijf (zie Achtergrond, onder 2.).

6. Uit de in- en uitreisstempels in het paspoort van verzoekers partner is gebleken dat zij de zes maanden voorafgaande aan haar inreis op 5 juni 2003 111 dagen in Schengengebied was geweest. Zij had daarmee de vrije termijn van 90 dagen in zes maanden met 21 dagen overschreden. Doordat zij geen beroep meer kon doen op de vrije termijn van 90 dagen, diende zij te beschikken over een machtiging tot voorlopig verblijf. Nu verzoekers partner deze niet had was er reden haar de toegang tot Nederland te weigeren.

7. Na toegangsweigering kan de vreemdeling worden verplicht zich op te houden in een door de ambtenaar belast met grensbewaking aangewezen ruimte (zie Achtergrond, onder 1.).

8. De Vreemdelingencirculaire schrijft voor (zie Achtergrond, onder 4.) dat in geval van toegangsweigering de vreemdeling in het bezit dient te worden gesteld van een folder 'Rechtsmiddelen'. Bij het opleggen van een vrijheidsbeperkende maatregel dient de ambtenaar daarvan een exemplaar uit te reiken aan de vreemdeling, waarbij de inhoud van de beschikking en de mogelijkheid tot het indienen van beroep bij de rechtbank in een voor de vreemdeling begrijpelijke taal aan hem moet worden meegedeeld.

9. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. Dit impliceert onder meer de plicht dat bij uitreiking van een beschikking aan een vreemdeling de inhoud van de beschikking en de mogelijkheid tot het indienen van bezwaar of beroep in een voor die vreemdeling begrijpelijke taal aan hem moet worden meegedeeld.

10. Uit het onderzoek is gebleken dat de ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee op juiste gronden verzoekers partner de toegang tot Nederland hebben geweigerd en haar een vrijheidsbeperkende maatregel hebben opgelegd. Zij hebben daarbij conform de

Vreemdelingencirculaire gehandeld door verzoekers partner in het Engels uitleg te geven over de reden van de weigering van toelating en de verplichting zich tot vertrek op te houden in de internationale lounge. Aangenomen mag worden dat verzoekers partner deze taal voldoende machtig was, nu zij zelf (ook met verzoeker) Engels sprak en niet heeft aangegeven een tolk nodig te hebben. Ook hebben zij haar een folder met een verwijzing naar de mogelijkheid tegen de weigering beroep in te stellen uitgereikt en ook de beschikking met betrekking tot de vrijheidsbeperkende maatregelen.

11. Tenslotte hebben zij ook verzoeker zelf telefonisch informatie verstrekt over de reden van de weigering zijn partner toegang tot Nederland te verlenen en over de verdere gang van zaken. Zij hebben verzoeker desgevraagd ook schriftelijke informatie verstrekt per fax over de juridische grondslag van de weigering van de toegang tot Nederland. Van schending van het vereiste van actieve en adequate informatievoorziening door de ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee is dan ook niet gebleken.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

II. Ten aanzien van het gebruik van het toilet en de verstrekking van water.

Bevindingen

1. De ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee namen verzoekers partner na haar aanmelding bij de doorlaatpost mee voor nader onderzoek. Dit onderzoek nam ongeveer twee uren in beslag. Tijdens het onderzoek belde verzoekers partner met verzoeker en vertelde zij in tranen onder meer dat zij niet naar het toilet mocht en niets te drinken kreeg. Verzoeker heeft daarop telefonisch contact opgenomen met het Hoofd van de doorlaatpost van de Koninklijke Marechaussee om hierover zijn beklag te doen. Het Hoofd van de doorlaatpost belde op zijn beurt naar de twee betrokken ambtenaren om deze klacht door te geven.

2. Verzoeker klaagt er over dat zijn partner ondanks verzoeken daartoe door de ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee niet in de gelegenheid is gesteld van het toilet gebruik te maken en urenlang niets te drinken heeft gekregen.

3. De minister van Defensie verwees in zijn reactie op dit onderdeel van de klacht eveneens naar de brief van de Bevelhebber van de Koninklijke Marechaussee van 14 januari 2003. De Bevelhebber achtte de klachten ongegrond omdat verzoekers partner vanaf het moment dat haar de toegang tot Nederland was geweigerd weer onder de verantwoordelijkheid was gevallen van de aanvoerende luchtvaartmaatschappij. Deze maatschappij was vanaf het moment van de weigering verantwoordelijk geweest voor eventuele facilitaire omissies, aldus de minister. De minister wees erop dat verzoekers partner geen vrijheidsontnemende maatregel was opgelegd, maar zij diende zich wel op te

houden in de internationale lounge van de Luchthaven Schiphol, waar zij vrij gebruik kon maken van de daar aanwezige faciliteiten zoals het toilet en de mogelijkheid van de aankoop van drinken.

4. De incidentennota van de Koninklijke Marechaussee vermeldt dat verzoekers partner tijdens het onderzoek eenmaal onder begeleiding het toilet heeft bezocht tien minuten voordat de klacht van verzoeker daarover binnen was gekomen. Verzoeker stelt dat het toiletbezoek pas was toegestaan nadat hij erover had geklaagd. Verzoeker ging er daarbij steeds van uit dat zijn partner al om 15.30 uur op Schiphol was aangekomen. De incidentennota bevat geen informatie over nog andere verzoeken van verzoekers partner om naar het toilet te mogen gaan of te mogen drinken.

5. Vanaf het moment van aankomst in de internationale lounge om 22.30 uur kon verzoekers partner vrij gebruik maken van de daar aanwezige sanitaire voorzieningen en kon ze tegen betaling iets te drinken kopen. Vanaf dat moment viel zij onder de verantwoordelijkheid van de vliegmaatschappij, die haar had aangevoerd (zie Achtergrond, onder 3.). Deze vliegmaatschappij heeft er voor gezorgd dat verzoekers partner op 6 juni 2003 weer terug kon vliegen naar Roemenië.

Beoordeling

6. Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat bestuursorganen zich in hun bejegening van burgers hulpvaardig opstellen tegenover burgers, die tijdelijk onder hun zorg vallen. Dit impliceert dat het bestuursorgaan als onderdeel van die zorg ook passende faciliteiten dient te bieden zoals onder meer de mogelijkheid van het gebruik maken van een toilet en het drinken van water.

7. De minister kan in zoverre in zijn standpunt worden gevolgd dat vanaf het moment dat de partner van verzoeker door de ambtenaren conform de aanwijzing naar de internationale lounge was gebracht, onder de verantwoordelijkheid van de aanvoerende vliegmaatschappij viel. Tijdens de administratieve afhandeling van het toelatingsonderzoek viel zij echter wel onder de verantwoordelijkheid van de Koninklijke Marechaussee.

8. Uit het onderzoek is naar voren gekomen dat de lezingen van partijen tegenover elkaar staan. Volgens de Koninklijke Marechaussee had het toiletbezoek tien minuten voordat verzoekers klacht daarover binnenkwam al plaatsgevonden. Volgens verzoeker was het toiletbezoek pas toegestaan nadat hij daarover had geklaagd.

9. In het algemeen onthoudt de Nationale ombudsman zich van het geven van een oordeel over (een onderdeel van) een klacht, als de stelling van de verzoek(st)er (op dat punt) lijnrecht staat tegenover de stelling van het bestuursorgaan. Anders is het slechts indien er sprake is van omstandigheden op grond waarvan aan de ene stelling meer betekenis moet worden toegekend dan aan de andere stelling.

10. In dit geval acht de Nationale ombudsman de stelling van de Koninklijke Marechaussee aannemelijker dan die van verzoeker nu de ambtenaren gedetailleerd verslag hebben gedaan van het onderzoek en daarin ook het toiletbezoek en de klacht via het Hoofd doorlaatpost daarover daarin hebben vermeld en er geen reden is om aan te nemen dat dit verslag onwaarheden bevat. Verzoekers stelling is minder aannemelijk nu hij er zelf niet bij was, hij geëmotioneerd was tijdens de telefoongesprekken over de toelatingsweigering, hij er in de gesprekken steeds van uitging dat zijn partner al vijf uur eerder voor onderzoek was meegenomen en hij bovendien niet de lezing van de minister heeft weersproken.

11. Nu de ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee verzoekers partner tijdens het twee uur durende onderzoek eenmaal onder begeleiding naar het toilet hebben laten gaan, waar ze ook water kon drinken, kan niet gezegd worden dat zij haar niet correct hebben bejegend. Immers niet is gebleken dat zij verzoeken van verzoekers partner om naar het toilet te mogen of water te drinken niet hebben gehonoreerd. De periode van oponthoud was ook niet zodanig lang dat eenmalig toiletbezoek onvoldoende was geweest.

De onderzochte gedraging is in zoverre behoorlijk.

III Ten aanzien van het telefonisch contact met verzoeker

Bevindingen

1. Verzoekers partner was in het bezit van een mobiele telefoon. Toen verzoeker kort na haar aankomst op Schiphol telefonisch contact met haar probeerde te krijgen nam zij haar telefoon aan. Zij liet hem echter weten dat ze op dat moment niet kon telefoneren en ze hing op.

2. Verzoeker klaagt erover dat zijn partner door de ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee na haar aankomst op Schiphol niet in de gelegenheid werd gesteld telefonisch contact met hem op te nemen.

3. De minister van Defensie verwees de Nationale ombudsman ook in zijn reactie op dit onderdeel van de klacht naar de brief van de Bevelhebber van de Koninklijke Marechaussee van 14 januari 2003. De Bevelhebber achtte de klacht ongegrond omdat verzoekers partner na afronding van het onderzoek in de gelegenheid was gesteld met haar mobiele telefoon te bellen met verzoeker buiten het kantoor. Verder staat vast dat toen zij eenmaal in de internationale lounge was aangekomen, vrij was te bellen wanneer zij wilde, aldus de minister.

4. Uit de incidentennota blijkt dat de ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee verzoekers partner direct na afronding van het onderzoek in de gelegenheid hebben gesteld om buiten het kantoor met haar mobiele telefoon te bellen met verzoeker.

Beoordeling

5. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is. Dit impliceert dat het bestuursorgaan het belang van het ongestoord afronden van een onderzoek kan laten prevaleren boven het belang van de burger om tijdens het onderzoek haar mobiele telefoon te kunnen opnemen.

6. In dit geval is verzoeksters partner de toegang tot Nederland geweigerd en is haar een aanwijzing gegeven waar zij tot haar terugkeer naar Roemenië moest verblijven.

Er was geen juridische grond om verzoekers partner te verbieden van haar mobiele telefoon gebruik te maken. Van een strikt verbod door de Koninklijke Marechaussee is ook niet gebleken. Wel is het aannemelijk dat tijdens het feitelijke grensonderzoek het verzoekers partner niet werd toegestaan uitgebreid met verzoeker te spreken toen hij haar belde op haar mobiele telefoon. Vaststaat dat verzoekers partner direct na afronding van het onderzoek in de gelegenheid is gesteld buiten het kantoor met haar mobiele telefoon te bellen met verzoeker.

7. In deze zaak ging het belang van de Koninklijke Marechaussee bij het ongestoord en zo snel mogelijk afronden van het grensonderzoek voor het individuele belang van verzoekers partner om tijdens dit onderzoek haar mobiele telefoon aan te nemen en een gesprek te voeren. De ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee hadden immers maar beperkt de tijd, terwijl duidelijk was dat verzoekers partner na afronding van het onderzoek ruim de tijd had om te telefoneren met verzoeker. Verzoekers partner noch verzoeker is door deze gang van zaken in zijn/haar belang geschaad. Bovendien hadden de ambtenaren verzoeker tijdens het onderzoek zelf gebeld om hem op de hoogte te stellen van het onderzoek in verband met de toelating. Derhalve is niet gebleken dat de Koninklijke Marechaussee op dit punt in strijd met het redelijkheidsvereiste heeft gehandeld.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

IV Ten aanzien van de bagage

Bevindingen

1. Verzoekers partner was met twee koffers naar Schiphol gereisd. Nadat de betrokken ambtenaren haar de toegang tot Nederland hadden geweigerd, begeleidden zij haar naar de bagageband om deze twee koffers op te halen. Vervolgens hebben zij haar met haar koffers naar de internationale lounge gebracht. Bij vertrek de volgende dag heeft verzoekers partner de koffers ingecheckt voor de terugreis. Verzoekers partner heeft haar bagage enkele dagen na haar terugkeer in Roemenië opgehaald bij de vliegmaatschappij die haar vliegreis had verzorgd.

2. Verzoeker klaagt erover dat zijn partner slechts één koffer terug heeft ontvangen, waarvan de helft van de inhoud was verdwenen.

3. De minister achtte de klacht ongegrond omdat uit de onderzoeksrapportage en de informatie van de verantwoordelijke luchtvaartmaatschappij was gebleken dat de twee koffers naar Roemenië zijn gestuurd. Ook is uit een e-mailbericht van de vliegmaatschappij gebleken dat verzoekers partner de koffers heeft opgehaald in Roemenië. Uit dit bericht blijkt wel dat er uit één van de koffers spullen waren verdwenen. Verzoekers partner heeft bij de vliegmaatschappij, de instantie die als laatste verantwoordelijk was voor de bagage, geen klacht ingediend, waardoor verder onderzoek achteraf onmogelijk is. Verzoeker heeft de door de Koninklijke Marechaussee geschetste gang van zaken niet weersproken.

Beoordeling

4. Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat bestuursorganen zich in hun bejegening van burgers hulpvaardig opstellen tegenover burgers, die tijdelijk onder hun zorg vallen. Dit impliceert dat in geval een vreemdeling de toegang tot Nederland wordt geweigerd aan de grens, en wordt teruggestuurd, zo mogelijk wordt gezorgd dat de vreemdeling zijn bagage kan verzamelen voor zijn vertrek.

5. In dit geval was de aanvoerende vliegtuigmaatschappij verantwoordelijk voor het vervoer terug van zowel de niet toegelaten vreemdeling als haar bagage (zie Achtergrond, onder 4.). Gebleken is dat de twee behandelende ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee na afronding van het onderzoek verzoekers partner hebben begeleid naar de bagageband om haar twee koffers bij zich op te halen alvorens haar naar de internationale lounge te begeleiden. Op het moment dat verzoekers partner in de internationale lounge aankwam had zij haar twee koffers bij zich en was de inhoud nog compleet. Hier hield de verantwoordelijkheid van de Koninklijke Marechaussee op. Pas de volgende dag heeft verzoekers partner zich met haar koffers ingecheckt bij de vliegmaatschappij die haar naar Nederland had vervoerd. Deze maatschappij was verder verantwoordelijk voor de bagage, aldus de minister.

6. Gezien de gang van zaken kan niet anders worden geconcludeerd dan dat de twee betrokken ambtenaren zich hulpvaardig hebben opgesteld door verzoekers partner te begeleiden bij het ophalen van de bagage. Van schending van het vereiste van correcte bejegening is op dit punt niet gebleken.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

V Ten aanzien van de lange duur van de behandeling van de klacht.

Bevindingen

1. Verzoeker diende op 11 juni 2003 een klacht in bij de Koninklijke Marechaussee te Schiphol. Tot het moment dat verzoeker zich op 6 januari 2004 tot de Nationale ombudsman wendde, had hij nog geen klachtafhandelingsbrief ontvangen.

De Bevelhebber van de Koninklijke Marechaussee heeft de klacht op 14 januari 2004 beantwoord.

2. Verzoeker klaagt over de lange duur van de behandeling door de Koninklijke Marechaussee van zijn klacht van 11 juni 2003.

3. De Bevelhebber van de Koninklijke Marechaussee reageerde bij brief van 14 januari 2004 op de klacht en bood zijn excuses aan voor de lange duur van de behandeling.

Beoordeling

4. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden. Dit impliceert dat het bestuursorgaan klachten in beginsel dient af te handelen binnen de daarvoor gestelde wettelijke termijn.

5. De klachtbehandeling heeft in dit geval ruim zes en een halve maand geduurd. De in de Algemene wet bestuursrecht (Awb, zie Achtergrond, onder 5.) gestelde termijn van zes weken was derhalve met vijf maanden overschreden. Onbetwist is dat de behandeling van de klacht te lang heeft geduurd. Door de Koninklijke Marechaussee zijn geen feiten of omstandigheden aangevoerd die deze vertraging kunnen verklaren, laat staan rechtvaardigen. Hiermee handelde de Koninklijke Marechaussee in strijd met het vereiste van voortvarendheid.

De onderzochte gedraging is op dit punt gegrond.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van Koninklijke Marechaussee District Schiphol, is niet gegrond behalve wat betreft de klacht over de lange duur van de behandeling van de klacht; deze klacht is gegrond wegens schending van het vereiste van voortvarendheid.

Onderzoek

Op 24 juli 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer H. te Heelsum, met een klacht over een gedraging van Koninklijke Marechaussee te District Schiphol.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Defensie, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Defensie verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen Koninklijke Marechaussee en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werd de minister van Defensie een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De minister van Defensie deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Het klaagschrift van verzoeker van 11 juni 2004;

De reactie op de klacht van de Bevelhebber van de Koninklijke Marechaussee van 14 januari 2004;

Het verzoekschrift van verzoeker van 24 juli 2004;

De reactie op de klacht van de minister van Defensie van 16 maart 2004, voorzien van bijlagen;

Nadere informatie van de Koninklijke Marechaussee van 24 mei 2005, waaronder de incidentennota.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Vreemdelingenwet

Artikel 3

"1. Toegang tot Nederland wordt geweigerd aan de vreemdeling die:

a. niet in het bezit is van een geldig document voor grensoverschrijding, dan wel in het bezit is van een document voor grensoverschrijding waarin het benodigde visum ontbreekt;

(...)."

Artikel 5

"1. De vreemdeling aan wie toegang tot Nederland is geweigerd, dient Nederland onmiddellijk te verlaten, met inachtneming van de aanwijzingen welke hem daartoe door een ambtenaar belast met de grensbewaking, zijn gegeven.

2. Indien de vreemdeling, bedoeld in het eerste lid, Nederland is binnengekomen aan boord van een vaartuig of luchtvaartuig in gebruik bij een vervoersonderneming, dient hij Nederland onmiddellijk te verlaten met dat vervoer of een hem door een ambtenaar belast met de grensbewaking aangewezen vervoermiddel.

(...)"

Artikel 6

"1. De vreemdeling aan wie toegang tot Nederland is geweigerd kan worden verplicht zich op te houden in een door de ambtenaar belast met grensbewaking aangewezen ruimte of plaats.

(...)."

2. Vreemdelingenbesluit

Artikel 2.3. derde lid onder a

"De in het eerste lid, onder b en c, bedoelde termijn verstrijkt in geen geval later dan op de achtste dag nadat zich omstandigheden hebben voorgedaan, waaruit kan worden afgeleid dat de vreemdeling het voornemen heeft langer dan drie maanden binnen een tijdvak van zes maanden in Nederland te verblijven."

3. Voorschrift Vreemdelingen 2000

Artikel 2.2.

"Als de staten, bedoeld in artikel 2.3, derde lid, onder a, van het Besluit, zijn aangewezen de staten, vermeld in kolom A van bijlage 2 bij deze regeling, voor zover de vreemdeling:

a in het bezit is van een document voor grensoverschrijding voor onderdanen van die staat als opgenomen in kolom B van bijlage 2, en

b zich naar Nederland begeeft voor een tijdsduur of doel als aangegeven bij dat document in kolom C van bijlage 2."

Bijlage 2 behorend bij artikel 2.2. (Vreemdelingen die toegang tot Nederland hebben)

(...)

Roemenië

Geldig nationaal paspoort

Voor een verblijf van ten hoogste 3 maanden

(...)

4. Vreemdelingencirculaire 2000

Hoofdstuk A 2 /5.2.1.

"EU/EER-onderdanen

De weigering van toegang is een met redenen omklede beslissing welke geen uitstel gedooft (of, in voorkomend geval, na het verstrijken van de in de Vreemdelingenwet genoemde termijn van uitstel ten uitvoer wordt gelegd) en (mondeling dan wel schriftelijk) in ontvangst moet worden genomen, en waarmee een vreemdeling bij het niet vervullen van de voorwaarden voor binnenkomst, wordt ontzegd het grondgebied van Nederland c.q. het Schengengebied binnen te komen en aldaar te verblijven.

Volstaan kan worden met een mondelinge aanzegging tot weigering van de toegang. De mondelinge weigering van toegang is een feitelijke handeling jegens een vreemdeling die op grond van het bepaalde in artikel 72, derde lid, Vreemdelingenwet met een beschikking wordt gelijkgesteld. Uit dit laatste vloeit voort dat een (geweigerde) vreemdeling tegen de mondelinge beslissing tot weigering gebruik kan maken van het rechtsmiddel dat de wet hem toekent, namelijk het indienen van een beroepschrift bij de Minister. Met het oog hierop dient in geval van toegangswegering de vreemdeling in het bezit te worden gesteld van een folder 'Rechtsmiddelen'. Weigering van EU/EER-onderdanen en Zwitserse onderdanen dient altijd te geschieden door middel van een schriftelijke met redenen omklede kennisgeving van de weigering. (...)"

Hoofdstuk A 2/ 5. 2.2.

"Het opleggen van een vrijheidsbeperkende of- ontnemende maatregel op grond van artikel 6 Vreemdelingenwet (2000; No) geschiedt bij beschikking model M19. De bevoegde ambtenaar dient een afschrift daarvan uit te reiken aan de vreemdeling, waarbij de inhoud van de beschikking en de mogelijkheid tot het indienen van beroep bij de rechtbank in een voor de vreemdeling begrijpelijke taal aan hem moet worden meegedeeld."

Hoofdstuk A 5.2.7

" De vervoerder is verplicht een vreemdeling die de toegang tot het Schengengrondgebied wordt geweigerd, onverwijld terug te nemen. Voorts dient de vervoerder, op verzoek van de grensbewakingautoriteiten, de vreemdeling terug te brengen naar het derde land van waaruit hij werd aangevoerd, naar het derde land dat het document voor grensoverschrijding waarmee de vreemdeling heeft gereisd, heeft afgegeven of naar ieder derde land waar zijn toelating is gewaarborgd. Indien dit niet binnen redelijke termijn mogelijk is, kunnen de met de verwijdering gepaard gaande kosten op de vervoerder worden verhaald. (...)."

5. Algemene wet bestuursrecht

Artikel 9:11

"1. Het bestuursorgaan handelt de klacht af binnen zes weken, of - indien afdeling 9.3 van toepassing is - binnen tien weken na ontvangst van het klaagschrift.

2. Het bestuursorgaan kan de afhandeling voor ten hoogste vier weken verdagen. Van de verdaging wordt schriftelijk mededeling gedaan aan de klager en aan degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft."